

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Gfv. VII.30.335/2015/9.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke
. Csőke Andrea előadó bíró
. Pethőné dr. Kovács Ágnes bíró

A felperes:

A felperes jogi képviselője: Dr. Kopcsányi László ügyvéd

Az I. rendű alperes:

Az I. rendű alperes jogi képviselője: Fábry és Társai Ügyvédi Iroda

A II. rendű alperes:

A II. rendű alperes jogi képviselője: Dr. Szakál Róbert ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős ítélet száma:

Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.713/2014/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és az ügy száma:

Fővárosi Törvényszék, 22.G.41.305/2006/197. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg személyenként az alpereseknek 254.000-254.000 (kettőszázötvennégyezer-kettőszázötvennégyezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A II. rendű alperes a felperes társaságnak alakulásától 2000. május 5-ig tagja, illetve 1999. január 29-éig ügyvezetője volt. A felperes alapításának a célja a D. 077 hrsz.-ú ingatlan megvásárlása, közművesítése és egy lakópark megépítése volt. A II. rendű által képviselt felperes megvásárolta az ingatlant, elkészítette a részletes rendezési tervet, amelyet az Önkormányzat elfogadott. A terv tartalmazta, hogy a területen lakóépületek, illetve két intézmény építésére alkalmas telkeket alakítanak ki. A területfejlesztés várható költségét 70.115.000 Ft-ban határozták meg. Az üzleti terv szerint a költségek 30%-át a felperes társaság saját forrásból fedezi, ezen felül az O. Rt.-vel 1996. augusztus 13-án kötött szerződés alapján a bank 49.080.000 Ft kölcsönt biztosított a felperes tulajdonában álló ingatlan közművesítésére egy éves időtartamra. A szerződést utóbb módosították.
- [2] A kölcsönszerződés 3.2. pontjában írtak alapján felperes megbízási szerződést írt alá az I. rendű alperessel a közművesítési munkák komplett műszaki ellenőri feladatainak elvégzésére.
- [3] A kölcsön folyósítása érdekében az önrész bizonyításához a II. rendű alperes fiktív számlákat használt fel. A kölcsön folyósítása részletekben megtörtént. Az ingatlanokhoz a víz- és gázhálózat kiépítésére sor került oly módon, hogy a gerincvezeték a felperes tulajdonában álló 077 hrsz.-ú ingatlanon felül a II. rendű alperes és felesége tulajdonában álló 076/14 hrsz.-ú ingatlanból kialakított építési telkek ellátására is lehetőséget biztosított. A vízhálózatról csak a felperes tulajdonában álló ingatlanból kialakított telkekre történtek meg a bekötések, a gázhálózat esetén azonban mind a két ingatlanból kialakított telkekre megtörtént a bekötés.
- [4] A II. rendű alperes ügyvezetői tisztségének megszűnését követően a felperes feljelentése alapján büntető eljárás indult a II. rendű alperessel szemben. A felperes társaság a büntető eljárásban polgári jogi igényt érvényesített a II. rendű alperessel, mint volt vezető tisztségviselőjével szemben. A jogerős büntető ítélet megállapította, hogy a II. rendű alperes sikkasztás büntetében bűnös. A vádlott a hitelkeretből felvett 13.188.174-Ft-tal sajátjaként rendelkezett, ezért a sikkasztással érintett elkövetési érték 13.813.174 Ft, amelyből 9.774.513 Ft tekintetében a kár megtérült. A felperes polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.
- [5] A kölcsönt nyújtó bank 1999. január 7-én kelt fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmében a felperes tartozását 49.080.000 Ft tőke és annak 1998. július 23-áig terjedő időre esedékes 2.445.500

Ft ügyleti és késedelmi kamat és kezelési költség, valamint ezen összeg után 1998. július 23-tól kezdődően járó évi 33% mértékű kamat megfizetésére kérte a felperest kötelezni. A bíróság jogerős ítéletében a felperest - elismerésére tekintettel - a kereset szerinti összeg megfizetésére kötelezte.

- [6] Az APEH a felperesnél 1995. április -1998. december 31. közötti időszakra vonatkozóan a költségvetési kapcsolatok átfogó ellenőrzését és ÁFA adónemben ellenőrzést végzett. A felperest 3.438.000 Ft összegű adóhiány, 1.719.000 Ft adóbírság és 2.091.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A felperes keresete, az alperesek védekezése

- [7] A felperes az I. rendű alperessel szemben 2003 februárjában terjesztette elő a keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 318. § (1) bekezdésére, majd 2006. július 26-án azt kiterjesztette a II. rendű alperesre a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény 32. § (1) bekezdésére hivatkozva. Kérte a keresetében megjelöltek szerint az alpereseket egyetemlegesen kártérítés fizetésére kötelezni. Álláspontja szerint az alperesek közösen okoztak kárt a felperesnek, magatartásuk felróhatóságának arányát nem lehet megállapítani. Az I. rendű alperes a fiktív számlák ellenőrzésének elmulasztásával és igazolásával jogellenes és felróható magatartást tanúsított. A II. rendű alperes a büntetőeljárás során elismerte, hogy a számlák között voltak fiktív számlák. Ha a két alperes közül bármelyikük jogszerűen, elvárható módon járt volna el, a bank nem folyósítja a hitelt, s most nem kellene a felperesnek a fiktív számlák alapján kifizetett összegek után is visszafizetni a tőkét, a kezelési költséget, a rendelkezésre tartási jutalékot, a kamatot. Ennek alapján módosított keresetében kérte, hogy a bíróság az alpereseket egyetemlegesen 66.251.648 Ft tőke és kamata megfizetésére, valamint az I. rendű alperest további 357.677 Ft megbízási díj visszafizetésére kötelezze.

- [8] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, mert nem követett el szerződésszegést.

- [9] A II. rendű alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy kár hiányában nem terheli kártérítési felelősség.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [10] Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.762.192 Ft tőkét, valamint 357.677 Ft tőke után 1997. július 1-től 1998. július 22-ig évi 33% mértékű, ezt követően a törvénynek megfelelően számított mértékű késedelmi kamatot, 5.404.515 Ft után 1997. január 1-től 1998. július 22-ig évi 33% mértékű, ezt követően a törvénynek megfelelően számított mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 8.845.911 Ft tőkét, amelyből 5.404.515 Ft után 1997. január 1-től 1998. július 22-ig évi 33% mértékű, ezt követően a törvénynek megfelelően számított késedelmi kamatot, míg 3.441.396 Ft után 2002. április 2-től a törvénynek megfelelően számított késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét, valamint a II. rendű alperes beszámítási kifogását elutasította.

[11] Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a felperes kára nem a fiktív számlák kiállításával, illetve annak alapján a kölcsön folyósításával, hanem azzal következett be, hogy a felperes képviselőjében eljáró II. rendű alperes a felvett kölcsönt nem fordította maradéktalanul a 077 hrsz.-ú ingatlan fejlesztésére.

Az I. rendű alperessel szemben az APEH határozattal összefüggésben felmerült 7.348.000 Ft összegű kár elévült, a II. rendű alperessel szemben azonban ez a teljes összegre nem állapítható meg. A II. rendű alperessel szemben a felperes elévülési időn belül e jogcímen 6.882.792 Ft-ban terjesztette elő az igényét, amit a bíróság jogos igényként elfogadott.

Az I. rendű alperes kártérítési felelősségét a Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján vizsgálta és megállapította, hogy az I. rendű alperes szerződésszegő magatartásával lehetővé tette, hogy a II. rendű alperes a felperes képviselőjében eljárva a kölcsönt részben ne a céljának megfelelően használja fel.

A II. rendű alperes jogellenes magatartása a sikkasztás bűncselekményét megvalósító magatartás.

A felperes káraként értékelte I-III. pontba csoportosítva az alábbiakat:

Az I. pont szerint az 59.961.005 Ft bevétel és 48.286.153 Ft kiadás különbözetével nem tudott a II. rendű alperes elszámolni.

A II. pontban a 076/14. hrsz.-ú ingatlannal összefüggésben megállapította, többletkiadásként jelentkezett 2.134.179 Ft. A kár azzal összefüggésben következett be, hogy a II. r. alperes a felperes költségére a 076/14. hrsz.-ú ingatlan részbeni fejlesztését is elvégezte.

Az I-II. pontban megállapított kár, amely az alperesek jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett 10.809.031 Ft.

A III. pontban az APEH által kiszabott késedelmi pótlék és mulasztási bírság vonatkozásában a felperes által a büntető eljárásban előterjesztett polgári jogi igényben megjelölt 6.882.792 Ft-ot vette figyelembe.

A bíróság mellőzte az alperesek egyetemleges felelősségének megállapítását a Ptk. 344. § (3) bekezdés b) pontjára hivatkozással, mert a felperes az igénye érvényesítésével menthető ok nélkül késlekedett. Miután azonban az alperesek felróhatóságának arányát nem lehetett megállapítani, a kárt egyenlő arányban osztotta meg az alperesek között.

A 10.809.031 Ft 50%-ának a megfizetésére kötelezte mind a két alperest külön-külön, s ezen felül az I. rendű alperest a vele szemben külön jogcímen érvényesített 357.677 Ft, míg a II. rendű

alperest a III. pont alatt megállapított kár 50%-ának a megfizetésére kötelezte.

Az 1998. július 22-éig terjedő időre vonatkozóan mérlegeléssel az I. és II. pont szerint megítélt kártérítési összeg után a felperes által igényeltnél alacsonyabb, 33%-os mértékű kamat megfizetését tartotta indokoltnak. E döntésénél figyelembe vette, hogy a fiktív számlák alapján felvett kölcsönök részben a felperesi ingatlanfejlesztés érdekében kerültek felhasználásra, így azok teljes összege kárként nem mutatható ki.

A másodfokú bíróság ítélete

[12] A valamennyi fél által előterjesztett fellebbezés alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta.

Az I. rendű alperes marasztalásának a tőkeösszegét 6.786.980 Ft-ra és ennek az 1997. január 1. napjától az elsőfokú bíróság által megállapított késedelmi kamataira, továbbá - kiegészítő ítéletében - 357.677 Ft tőkére és ennek 1997. július 1-től számított kamataira emelte fel.

A II. rendű alperes marasztalását 6.786.980 Ft tőke összegre, és ennek 1997. január 1-től, valamint 3.441.396 Ft tőke összegre, és ennek 2002. április 2-től az elsőfokú bíróság által megállapított késedelmi kamataira emelte fel.

[13] Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy helytálló volt az elsőfokú bíróság álláspontja az alperesek felelősségének megállapítása vonatkozásában. A felperesi követelés jogalapja bizonyított, ugyanakkor az összecszerűség kérdésében az elsőfokú bíróság számításától részben eltért.

A bevételek-kiadások különbözete körében korrigálta az elsőfokú bíróságnak a bank részére kifizetett kamatkezelési és egyéb költség címén számításba vett 13.317.076 Ft-ban megjelölt összegét, figyelemmel a bank által 155. sorszám alatt benyújtott kimutatásban írtakra. A bevételek-kiadások számításának összege emiatt módosult. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően indokolta a határozatát. A felperes fellebbezését a késedelmi kamat mértékét, kezdő időpontját illetően megalapozatlannak tartotta.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az alperesek egyetemleges kötelezését 33.935.301 Ft tőke és járulékai megfizetésére.

Másodlagosan kérte az I. rendű alperest 15.425.791 Ft tőke és járulékai, a II. rendű alperest pedig 18.509.510 Ft tőke és járulékai megfizetésére kötelezni.

Mind az elsődleges, mind a másodlagos kérelemre vonatkozóan kérte

az alperesek 1997. január 1-től 1997. augusztus 1-ig tartó időszakra 38%-os kamat (27% ügyleti kamat, 6% késedelmi kamat, 2% kezelési költség, 3% rendelkezésre állási jutalék), 1997. augusztus 2-től 1998. július 22-ig 35%-os kamat (27% ügyleti kamat, 6% késedelmi kamat, 2% kezelési költség), 1998. július 23-tól a kifizetésig pedig az elsőfokú ítéletben meghatározott kamatmérték megfizetésére kötelezését.

Harmadlagosan kérte az eljárás során hozott ítéletek hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását.

[15] Állította a Ptk. 339. § (1) bekezdésének megsértését, valamint - jogszabályhely megjelölése nélkül - azt, hogy az eljáró bíróságok nem a lefolytatott bizonyítás anyagával összhangban állapították meg a tényállást, és az iratellenes. A bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutottak, s nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek.

[16] A Ptk. 339. § (1) bekezdésének megsértése körben arra hivatkozott, hogy kárnak minősül a vagyonvesztésen kívül minden olyan költség, amely az alperesek jogsértő tevékenysége nélkül nem állt volna elő. A kár nagyságának megállapítása során figyelembe kell venni:

a perbeli időszakban a társasághoz került pénzeszközöket,
a 077 hrsz.-ú ingatlanon történő beruházás érdekében a II. r. alperes által kifizetett szükséges és célszerű kiadások összegét,
a 076/14 hrsz.-ú területeken a II. rendű alperes, mint ügyvezető által megrendelt munkák ellenértékét,
az alperesek jogsértő tevékenysége miatt keletkezett és már az új ügyvezetés időszakában teljesített kifizetéseket.

érelmezte, hogy a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget, s állította, az ítéletben iratellenes megállapítások találhatók.

Kifejtette, menthető okból késlekedett az igénye érvényesítésével, s bár a fellebbezésében részletesen kifejtette a jogi indokait, a másodfokú bíróság a döntése indokolásával e körben adós maradt, nem indokolta meg, hogy miért nem egyetemlegesen marasztalta az alpereseket.

A kamatfizetési kötelezettség vonatkozásában kiemelte, az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a bank és a felperes közötti ítéletben megállapított kamat mértékére, mert a bíróság ott 35%-os kamat megfizetésére kötelezte a felperest. A fellebbezésében kérte a 155. sorszám alatt csatolt kimutatás figyelembe vételét a banki kamatlábról, a másodfokú bíróság azonban nem vette figyelembe a kérését és ezt nem indokolta meg.

Kifejtette, hogy a kártérítés tőke összegének és késedelmi kamat mértékének összhangban kellene lennie a bank kimutatásában szereplő kamatmértékkel.

Az ítéletek kirívóan okszerűtlen következtetései körében az APEH határozatára hivatkozott. Eszerint a felperes ingatlanával közösen

fejlesztett 076/14 hrsz.-ú ingatlannal kapcsolatos költségmegosztásra az adóhatóság az 58-42 %-os megosztást alkalmazta, a bíróság azonban az igazságügyi műszaki szakértői véleményben rögzített 90-10 %-os arányt vette figyelembe, semmivel nem indokolhatóan. Kiemelte azt is, hogy az 1998. évi szabálytalan gépkocsi költségtérítés elszámolását nem teszi jogszerűvé az a tény, hogy az adóhatóság erre vonatkozóan adókülönbözetet állapított meg.

[17] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

[18] A II. rendű alperes a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben a felperes nem jelölt meg jogszabálysértést [Pp. 270. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelemben ugyan történik egy általános utalás a Ptk. 339. § (1) bekezdésére, azonban egy ilyen általános utalás még nem alapozza meg és nem bizonyítja a jogszabálysértés megtörténtét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] Az elsőfokú bíróság rendkívül körültekintő bizonyítási eljárás lefolytatása után, több szakértői vélemény beszerzését, számos tanú meghallgatását követően, 197. sorszám alatt hozott ítéletét az egy tétel kivételével tartalmilag helybenhagyó, kiegészített jogerős ítéletet a Kúria. a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint. Úgy ítélte meg, hogy a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának feltételei nem álltak fenn, bár az csak szűk körben volt felülvizsgálatra alkalmas.

[20] A Kúria elsődlegesen megállapította, hogy jóllehet a felperes állította az iratellenes tényállás megállapítást, a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen következtetést, logikai ellentmondást, azonban felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg megsértett jogszabályhelyként a Pp. 164. §-át, 206. § (1) bekezdését. Állította ugyan, hogy a perben eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek nem tettek eleget, de a Pp. 221. §-ának megsértésére felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott.

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményében értelmezte a Pp. 272. § (2) bekezdésében és 273. § (1) bekezdésében írtakat. A PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei „a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bek.]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját

kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi." A kollégiumi vélemény indokolása szerint: „A rendkívüli jogorvoslati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelmében pontosan jelölje meg azt a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek a megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szabad szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.

A felülvizsgálati kérelem előbbiekben vizsgált tartalmi elemeinek jelentősége abban jelölhető meg, hogy ezek jelenítik meg a félnek a rendkívüli perorvoslati eljárás keretében orvosolni kért jogsérelmeit. A tartalmi elemek hiánya, vagy fogyatékosága esetén a Kúria nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot, vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a felülvizsgálati kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a Kúria felülbírálati lehetőségének a tartalmi és perjogi kereteit is."

A PK vélemény meghozatalára nem vitásan később került sor, mint a felülvizsgálati kérelem benyújtására, az abban foglaltakra hivatkozást azonban ez nem zárja ki, figyelemmel arra, hogy az a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) már kialakult joggyakorlatát foglalja össze.

[22] A Kúria rámutat arra is, hogy a Pp. 272. § (3) bekezdésének rendelkezése olyankor nem alkalmazható, amikor a fél egyáltalán nem is utal az állított jogszabálysértés tekintetében a megsértett jogszabályhelyre.

[23] Miután jelen perben a felperes nem jelölte meg a Pp. 164. §-át, 206. § (1) bekezdést, 221. §-át, mint megsértett jogszabályhelyet, a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek az iratellenességgel, a mérlegeléssel kapcsolatos állításait kizárta a vizsgálat köréből. Ugyanígy nem vizsgálta az indokolási kötelezettség elmulasztása körében előadott felperesi álláspontot, mert a felperes itt sem jelölte meg a megsértett jogszabályt.

[24] A felperes kizárólag a Ptk. 339. § (1) bekezdésének megsértését állította. E körben arra hivatkozott, hogy kárnak minősül a vagyonvesztésen kívül minden olyan költség, amely az alperesek jogsértő tevékenysége nélkül nem állt volna elő.

[25] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes és a perben eljáró bíróságok álláspontja egyezett abban a tekintetben, hogy a felperes kárként érvényesítheti az alábbiakat:

I. igazolt bevételei és igazolt kiadási tételei közötti különbözetet, amellyel a II. rendű alperes nem tudott elszámolni,

II. a nem a felperes tulajdonában levő területeken a II. rendű alperes által megrendelt munkák ellenértékét,

III. az alperesek jogsértő tevékenysége miatt keletkezett és a felperes új ügyvezetője időszakában teljesített kifizetéseket.

A felperes nem adott elő olyan érvet felülvizsgálati kérelmében, amely alapján a Ptk. 339. § (1) bekezdésének megsértése a felülvizsgálati eljárásban önmagában megállapítható lett volna. Valójában az egyes tételek elszámolásával kapcsolatos ítéleti megállapításokat, valamint az alperesek egyetemleges kötelezettségének mellőzését és a kamat mértékét sérelmezte, a Kúria azonban a felülvizsgálati eljárás fent ismertetett szabályaira figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt egyes tételeket illetően egyenként nem fejthette ki részletes álláspontját. Mérlegeléssel foglaltak állást a perben eljáró bíróságok az alperesek egyetemleges kötelezettségének mellőzéséről és mérlegeléssel állapították meg a kamat mértékét. A jogerős ítélet ezen - felülvizsgálati kérelemmel támadott - rendelkezései a korábban kifejtettek szerint érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[26] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[27] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesek felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely az alperesek jogi képviselétével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a)-b) pontja, (5) -(6) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel az elvégzett ügyvédi tevékenységre is.

[28] A Kúria tárgyaláson kívül eljárva hozta meg ítéletét.

Budapest, 2016. április 26.

Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: